

μὲ τὸ μάτι). Κύτταξε τὸν ἀφέντη! Ὅστερ' ἀπὸ τόσα χρόνια, ἀφοῦ μᾶς τσάκισες τὰ γόνατα καὶ μᾶς βούτηξες στὰ χρέη, θυμήθηκες νὰ κοπιᾶσῃς στὸ φτωχικό μας, ἐσύ, ὁ μεγάλος κύριος, νὰ μᾶς ἐλεήσῃς. Ἦρθες μ' ἓνα πλάνο χαμόγελο καὶ κατάφερες νὰ παίξῃς ὡμορφα καὶ μαστορικά τὸ μέρος σου...

Τάσης Μά, πατέρα... δὲν εἶν' ἔτσι, δὲν ξέρεις...

Γιώργ. Νὰ ξέρω τί; Ὅ,τι ξέρω, μοῦ φτάνει. Ἦρθες ἐδῶ ἀπ' ἀνάγκη, φοβήθηκες μὴ σοῦ στείλωμε σπίτι σου τὴν Ἀσημίνα κ' ἦρθες νὰν τὸ ἔμποδίσῃς. Κι' ἔτσι καλόπιασες τὴ μάνα σου καὶ τὴν ἀδερφή σου· δυὸ γυναῖκες ἀπλές καὶ τίς γέλασες, δυὸ φαρμακωμένες καρδιές. Μὰ σήμερα ἡ ἐλπίδα μπήκε μὲς στὴν ψυχὴ τους: ἓνα ὄνειρο φώτισε τὴ σκοτεινὴ τους ζωὴ. Θέλω νὰ μείνουν μέσα στ' ὄνειρο αὐτό, ὅσο εἶνε βολετό. Μὰ ἐλεημοσύνη δὲν γυρεύω ἀπὸ κανένα: Τὴν περιμένω ἀπ' τὸ Θεό! (δείχνει ψηλά). Ἀφέντη, πάρ' τὰ λεφτά σου, νά!...

Τάσης (κάπως θυμωμένα). Πατέρα, μὲ βρίζεις, σοῦ λέω!...

Γιώργ. (βάζει τὸ δάχτυλο στὸ στόμα· οἶχνει μιὰ ματιὰ στὴν ἀριστερὴ πόρτα). Σοῦ! Μὴ φωνάζῃς. Καὶ (τὸν κοιτᾷ στὰ μάτια) πρόσεξε καλά: μιὰ λέξη νὰ πῆς τῆς μάνας σου ἢ τῆς ἀδερφῆς σου, ἂν κἀννης πῶς τοὺς μαρτυρᾷς ὅ,τι ἔγεινε ἔδῳ, (ἀγορία) μὰ τὴν πίστη μου, τὸ βλέπεις αὐτό; (δείχνει τὸ τσεκοῦρι) Σοῦ σπάω τὸ κεφάλι στὴ μέση! Πάρε!

Τάσης (φοβισμένος, συντριμμένος, πέρνει μὲ μηχανικὴ κίνηση τὸ χαρτί καὶ τὸ ζαρώνει οἰγὰ-οἰγὰ στὴ φουχία του).

Γιώργ. (προχωρεῖ πρὸς τὴν πόρτα τοῦ δρόμου. Στέκεται μιὰ στιγμή συλλογισμένος. Ἐπειτα γυρίζει. Ἀλλάζοντας τόνο. Μὲ βαθειὰ συγκίνηση:) Κι' ἐν' ἄλλο ἀκόμα: (ἀνασιεναίει). Προτῆτερα σοῦ εἶπα κάτι ποῦ ἦτανε σὰν κατάρα. Ὅχι. Τὴν πέρνω πίσω. Ἄς μὴ σέ παιδέψῃ ὁ Θεός. Καλὰ γεράματα νάχῃς. Ἐσένα νὰ μὴ σ' ἀρνηθῇ ποτὲ τὸ παιδί σου, μὴ σέ καταφρονέσῃ. Καὶ... (ἓνας λυγμός) καὶ τίποτ' ἄλλο. (Φοριώνεται πάλι τὸ τσεκοῦρι καὶ φεύγει ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ δρόμου, σκυφτός, ἀργὰ-ἀργὰ).

Τάσης (κοιτᾷ τὴν θλιβερὰ κατὰ τὴν πόρτα. Ἐπειτα, ἀφήνει τὸ χαρτὶ νὰ πέσῃ, σκεπάζει τὸ πρόσωπό του μὲ τὰ χέρια καὶ ξεσπᾷ σὲ λυγμούς). ὦ, Πατέρα... Πατέρα...

[Ἀὐλαία]

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΦΝΗΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς ἱατρον αὐτονοσηλευθέντα

Τὸν βλάκα! ἀροώσησε, κί' ἀντὶ ἄλλον γιατρον νὰ πάρῃ --
τὸν ἐαντὸ του θέλησε μονάχος νὰ κουράσῃ.

ΣΑΤΑΝΑΣ

...